

התפוחים המוזהבים של השמש | אליסיה שחף אוצרת: גלית סמל

תערוכה זו לוקחת אותנו למסע קסום של פנטזיה סיפורית רוויית סוד. עולם פנטסטי וקסום נגלה מתוך העבודות, מרחב שנע בין מציאות ממשית למדומיית, מהפנטת מחד ומסתורית מאידך, הנוצרת על ידי קולאז'ים דיגיטליים בשילוב בינה מלאכותית. ייצוגים של בני אדם, חיות, צמחים ונופים מתערבבים יחד עם דמויות אגדתיות מסתוריות ויוצרים עולם דרמטי וסוחף. שחף מאחדת בהם מקטעי נוף שהם בחלקם מצולמים ובחלקם תוצרי הבינה המלאכותית, ומעבדת אותם יחד ליצירת מרחב חדש המשמש לדעתה כאלטרנטיבה טובה יותר לעולם. החיפוש אחר מרחב זה מתבטא בשם התערוכה, שנגזר משמו של סיפור קצר מאת סופר המדע הבדיוני ריי ברדבורי (שבעצמו לקח אותו מתוך שיר של המשורר האירי ויליאם בטלר ייטס). כמו אצל ברדבורי וייטס, כך גם עבור שחף 'התפוחים המוזהבים של השמש' הם מטאפורה למשאת לב, לעולם אידאלי, קסום ומלא יופי.

הדימויים של שחף לוקחים את הצופים למסע של אסוציאציות, שבו ספרייה ענקית בנויה בתוך יער, או צמחים מוזרים גדלים לגבהים לא סטנדרטיים. הטבע בו היא משתמשת ממוקם על גבול המציאות, אולם זהו טבע אחר, שמייצר חוויה מאגית אשליתית צופנת סוד התובעת מן הצופה התבוננות מעמיקה וחשיבה. בעבודות בולטים דימויי כלאיים קסומים של צמחים ודמויות היברידיות בעלות גוף אנושי וראש חיה של ציפור, סוס או שור, המסמלים בעיניה את החיבור לטבע הפראי.

הטבע של שחף איננו מוגדר כמקום ספציפי, אלא מסומל על ידי מאפיינים כלליים שמנוסחים בשפה אישית שייחודית לה, כמקום מסתורי הלקוח מאגדה מיתית דמיונית. זירת ההתרחשות מתקיימת בתוך צמחייה עבותה ועצים גבוהים היוצרים דימוי מופלא של ג'ונגל פראי. בדומה לסיפורי האגדות, היא אינה מתקיימת בזמן קונקרטי אך בניגוד אליהן לא מוצגת בה עלילה סדורה. כל יצירה משמשת כמסגרת עם פוטנציאל סיפורי אוטונומי בעלת קיום נפרד משלה.

המורכבות שמרגישה שחף כלפי הסביבה המיוערת באה לידי ביטוי ביחסה הרומנטי מלא האתוס והרגש כלפיו. היא מתעסקת בשאלת מודעות האדם והתייחסותו אל הטבע ויצריו גם באגדות. מבטה אינו חושף תחושת בהלה, פחד, או חרדה העולים ממרחבי היער המוחשך. הצבעוניות האפלולית מייצגת עבורה את האופי האפי-פנטסטי של העבודות והרוח ההיברידית יוצרת כעין תפאורת תיאטרון אקספרסיוניסטית, בעלת מקורות אור קסומים העולים מתוך העלטה.

